

[Steen Folke]

spanske folk ikke er modent og måske ikke vil deltage så meget i en folkeafstemning, og derfor gør man nok klogest i at lade være. Jeg synes virkelig, det er en meget ynkkelig begrundelse.

Med hensyn til det andet spørgsmål, om atomvåben, gik hr. Robert Pedersen reelt uden om det, som jeg sagde. Det, jeg snakker om, er ikke noget med, om der findes atomvåben nu i forbindelse med baser eller sådan noget, det er spørgsmålet om muligheden for en atomvåbenudstationering i Spanien i forbindelse med det kommende NATO-medlemskab. Her er det altså sådan, at oppositionen i Cortes – inklusive det socialdemokratiske parti – ikke mener, at der er tilstrækkelige garantier for, at der ikke bliver tale om opstilling af atomvåben, når Spanien bliver medlem af NATO. Det var det, jeg bad hr. Robert Pedersen om at tage stilling til. Det undlod han.

Christophersen (V):

For at forebygge hr. Steen Folkes konspirationsteorier og en forkert historieskrivning om hele denne sags forløb synes jeg, jeg allerførst vil gøre opmærksom på, at debatten om Spaniens medlemskab af NATO min sandten ikke er begyndt med fremsættelsen af dette beslutningsforslag i folketinget. Det er en helt forkert fremstilling, at man kun har haft to møder til at drøfte hele denne vigtige sag. Diskussionen er begyndt for meget længere tid siden, og alle partier – også hr. Steen Folkes – har haft rig lejlighed til at gå ind i den. Sagen har været nævnt gentagne gange i udenrigspolitiske debatter. Den har været trukket frem i det udenrigspolitiske nævn adskillige gange. Inden den danske regering før jul underskrev tiltrædelsestraktaten, var der endda en drøftelse i nævnet af spørgsmålet. Der har været ført en offentlig debat. Alle har kunnet give deres mening tydeligt og klart til kende, rent bortset fra at der har været rig lejlighed til at stille spørgsmål her i salen og fremkalde forespørgselsdebatter. Som bekendt er det ikke mange interesserede, der behøver at være til stede, før det kan lade sig gøre.

Vi ved alle sammen, at behandlingen i udvalget er – undskyld, jeg siger det – en afsluttende formalitet. Det er ikke her, sagen begynder. Sådan som denne sag har udviklet

sig, må det være en afslutning, hvor man bekræfter det, som hele tiden har været intentionen hos et stort flertal i folketinget, og så er der slet ikke nogen rimelighed i, at vi ved den lejlighed i givet fald skal lade os udsætte for filibustertaktik eller andre forsøg på pludselig at afspore debatten. Der har været rig lejlighed i månedsvis, i årevis, til at drøfte denne sag. Alle interesserede har kunnet komme til orde. Skiftende regeringer har taget sagen frem. Der har absolut ikke været noget skjult eller fordækt i sagen og dens behandling.

Det hænger sammen med, at sagen er meget enkel. Spørgsmålet er, hvorvidt vi nu skal modtage Spanien som et medlem i det vesteuropæiske fællesskab. På samme måde som et stort flertal i denne sal er gået ind for, at der skal indledes optagelsesforhandlinger mellem EF og Spanien, med håb om et hurtigt og vellykket resultat, ønsker et stort flertal, at Spanien selvfølgelig skal integreres i det vestlige forsvarssamarbejde.

Jeg synes ikke, at debatten i dag skal gå til ende, uden at der i hvert fald er sagt fra én side, at det er der et stort flertal både her i folketinget og uden tvivl i den danske befolkning som hilser velkommen med glæde, fordi det er udtryk for, at den isolation, Spanien blev kastet ud i efter den fascistiske magtovertagelse i 1930'erne, nu også rent formelt afsluttes ved, at Spanien genoptages i det europæiske, frie samfund.

Jeg synes ærlig talt, det er forunderligt, at netop partier, som i tide og utide ønsker at slå sig til riddere på at være frihedens første fanebærere, og som vel også historisk ofte henviser til deres indsats under den spanske borgerkrig i 1930'erne, at netop de partier og deres repræsentanter i dag står op og udtrykker sig med yderste betænkelighed over for den tanke at være med til at give det nyvundne spanske demokrati en overlevelsesmulighed. Er det virkelig meningen, at VS og SF ønsker, at Spaniens politiske isolation skal forlænges? Hvilken tak vil de partier, der ønsker det, få af historien? Jeg er ikke i tvivl om, at det vil være en utak.

Vi skal glæde os over denne dag, hvor vi får mulighed for – i øvrigt som et af de allersidste lande, for langt de fleste har jo for længst ratificeret denne traktat – at byde Spanien velkommen, og jeg er meget sikker